

Jeg troer, det er uheldigt og uberettiget saaledes at søge lave personlige Grunde til de Udtalelser, der stee fra Medlemmer her i Salen, eller til Udtalelser fra Autoriteter. Jeg troer, at det er tilfirkæffeligt beviist ved de Forhandlinger, her ere førte om Forslaget under Nr. 20, at det saa langt fra, som efter det ærede Medlems Mening, at være et passende Sted at bringe det frem her tværtimod er et høist upassende Sted. Det ærede Medlem har sat sig nøie ind i dette Forhold og anførte en Masse Detail, som det er umuligt i kort Tid fuldstændig at gjenneengaae saaledes, at man kan faae en begrundet Mening derom. Men jeg har af de Søfolk, som jeg har talt med her i Byen, faaet fuldstændig det samme Indtryk, som blev udtalt af den ærede sidste Taler, nemlig at denne Institution gavner navnlig Mandstabet i allerhøieste Grad. Det er et Slags privat Forligscommission. Det er ikke alene ved Affattelsen af Contracter — skjøndt dette ogsaa ellers vilde paasføre Mandstabet store Udgifter, naar det skulde bringes tillyrligt i Orden —, men det er navnlig ved Afregningen med Mandstabet, at denne Institution gavner, idet Stibsførerne meget ofte ved Afregningen vise Ubillighed mod Mandstabet, og navnlig mod de yngre Dreng, som ikke have det i deres Magt at klare disse Spørgsmaal ved deres egne Coner og selv overbevise deres Modstandere om det Uretferdige i deres Behandling, og som, hvis de ønskede Hjælp dertil, ikke vilde have Naad til at betale en Sagfører, hvorved Omkostningerne vilde blive langt større end Udgifterne til Waterschouten, som langt lettere kan ordne Sagen i det simple Mandstabs Interesse. Men jeg har ikke den Sikkerhed at kunne anføre Sligt med, som det ærede Medlem har; jeg har ikke den Sikkerhed, at jeg kan sige, at Waterschoutinstitutionen er nødvendig, men jeg kan ikke troe, at det ærede Thing paa de saa Argumenter, der ere fremførte fra det ærede Medlem, og som maastee ere sikre, men maastee ogsaa løse og ikke give Leilighed til en grundig Undersøgelse af Folk, der ere inde i dette Spørgsmaal, vil skynde sig med her at faae Sagen afgjort. Jeg troer navnlig, at det Argument, at vi ikke kunne vide, om

ikke denne Mand høer i dette Aar, er et Argument, der saa ofte kan bringes frem, at det egentlig ikke faaer nogen Betydning. Det Forslag, som det ærede Medlem bedundede idag, at han til 3die Behandling vilde stille, at Inddragelsen skulde stee ved Vacance, har ikke for mig nogen Betydning, thi det er ikke Personen, det for mig kommer an paa; men jeg ønsker, vi skulde have en ordentlig Undersøgelse af, om Embedet er nødvendigt eller ikke, og det have vi ikke her Leilighed til. Det ærede Medlem er fremkommet med en Udtalelse — jeg veed ikke, om det er i Betænkningen eller i et af hans Foredrag —, som ogsaa hører til det Slags uberettigede Udtalelser, som meget let kunne faae Indflydelse, naar de blive sagte med Sikkerhed, men som, betragtede nøiere, maastee ikke ere sande. Det ærede Medlem sagde: Waterschoutembedet er en Ministerpost paa 5—6,000 Rd. om Aaret. Derimod vil jeg imidlertid ikke gjøre nogen Indvending. Men det ærede Medlem siger tillige, at den, der ordentligviis besørger Embedets Forretninger, faaer kun 5—600 Rd. om Aaret; Waterschouten stikker Ministergagen i Lommen, og hans Departementschef har kun 5—600 Rd. om Aaret. Jeg troer virkelig, at det er af det Slags Ting, som udlastes uden at kunne bevises. Jeg har kun været paa Waterschoutcontoiret 3 Gange i mit Liv, men jeg har hver Gang truffet Waterschouten der; det er maastee tilfældigt; men det ærede Medlem har i ethvert Fald ikke leveret Beviis for Sandheden af sine Pittinger, at en Mand, der har 5—600 Rd., besørger denne Post, som har en vis Betydning, og som lønnes med 5—6,000 Rd. Jeg har ikke fremført disse Bemærkninger paa nogen Maade for at gaae det ærede Medlem for nær, men for at han ikke, som jeg troer, han meget ofte gjør, skal gaae Thinget for nær ved at komme med en Fremstilling med saa stor Sikkerhed, at han derved faaer Thinget til at troe, at denne Fremstilling er saa begrundet, som den maastee meget hyppigt er — det tvivler jeg ikke paa —, men som den vel neppe altid er, og i alt Fald ofte ligger meget fjern fra Behandlingen af det Spørgsmaal, der ligger for.